

Enheten för sällskapsdjur
Sara Dufva Lundquist

YTTRANDE

Dnr 31-13489/10

2011-09-05

Svenska Prazsky Krysarik Klubbens avelsråd
Att. Daniel Söderlind
Ormingeringen 69 1 tr
132-33 Saltsjö- Boo

Yttrande om avel av hund med anlag för merle

Svenska Prazsky Krysarik Klubben har inkommit med en begäran om ett yttrande angående avel med hundar med anlag för färgen merle. Rasklubben är ansluten till Svenska Kennelklubben och i rasens senaste standard har merle tagits med som godkänd färg. Avelsrådet i rasklubben ställer sig tveksamt till detta eftersom merle enligt litteratur och tillgängliga vetenskapliga studier ofta förknippas med flera genetiska sjukdomar.

Jordbruksverket anser inte att de finns lagmässigt utrymme att använda två individer med anlag för merle i avel med varandra, eftersom detta med stor risk leder till sjukdom eller funktionshinder hos avkomman. I och med att även heterozygoter kan drabbas av sjukdom eller funktionshinder anser dessutom verket att avel med ett föräldradjur med anlag för merle är tveksamt. I de fall, där även denna typ av avel leder till medfödda defekter på avkomman, sker överträdelser av gällande bestämmelser om avel med hund.

Merle är en färgsättning som innebär områden med utspädd eller blekt pälsfärg kombinerat med fläckar med normal pigmentering (1, 3). Anlaget nedärvs autosomt, ofullständigt dominant (eller co-dominant), med allelerna m (normal) och M (merle). Ofullständigt dominant anlag innebär att heterozygoter uttrycker effekter av båda allelerna (4). I sällsynta fall kan individer (sk kryptiska merle) som inte själva uttrycker merle, men som har anlaget i sin genotyp, därför producera avkommor med merle (1). Anlaget har identifierats till hundens 10:e kromosom (3) på den sk *SILV*-genen. En insertion av ett SINE (short interspersed element) finns i denna gen hos hundar med anlag för merle (1). Sekvensen i detta SINE är identisk i ett antal undersökta hundraser. Det och det faktum att merle förekommer i många olika raser stödjer teorin om att mutationen uppkommit innan utvecklingen av hundraserna.

Kopplingar mellan anlag för merle och ett antal sjukdomar eller funktionshinder hos flera hundraser har bevisats (1, 2, 3, 5, 6, 7). Det rör sig framförallt om dövhet, microphthalmi eller anophthalmi (för små eller helt avsaknade ögon) samt andra ögondefekter hos både homo- och heterozygoter. Homozygoter är klart